

คำวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาลที่ ๑๓๒/๒๕๖๐

ศาลปกครองระยอง
ศาลจังหวัดตราด

พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

ประมวลกฎหมายที่ดิน

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีทั้งสองเป็นเอกชนยื่นฟ้องเจ้าหน้าที่ของรัฐ ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งเพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ยกเลิกการนำเดินสำรวจออกโฉนดที่ดินของผู้ฟ้องคดีทั้งสอง และคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ รวมทั้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ออกโฉนดที่ดินแก่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ และที่ ๒ ตามที่ได้นำเดินรังวัดสำรวจออกโฉนดดังกล่าว ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองให้การว่า ที่ดินของผู้ฟ้องคดีทั้งสองอยู่ในที่เขาหรือภูเขา ซึ่งต้องห้ามมิให้ออกโฉนดที่ดินตามข้อ ๑๔ (๒) แห่งกฎกระทรวงฉบับที่ ๔๓ (พ.ศ. ๒๕๓๗) ออกตามความในพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายที่ดิน พ.ศ. ๒๕๓๗ การยกเลิกการนำเดินสำรวจออกโฉนดที่ดินของผู้ฟ้องคดีทั้งสองจึงชอบด้วยกฎหมายแล้ว เห็นว่า การที่ศาลจะมีคำพิพากษาหรือคำสั่งตามผู้ฟ้องคดีทั้งสองมีคำขอได้นั้น จำต้องพิจารณาให้ได้ความเสียก่อนว่า ที่ดินพิพาทเป็นที่ดินที่ผู้ฟ้องคดีทั้งสองมีสิทธิครอบครองตามที่ผู้ฟ้องคดีทั้งสองกล่าวอ้างหรือเป็นที่ดินที่มีสภาพเป็นที่เขาหรือภูเขาอันเป็นที่ดินที่รัฐหวงห้ามไว้เพื่อเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน แล้วจึงจะพิจารณาประเด็นอื่นต่อไป จึงเป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับสิทธิในที่ดิน อันอยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลยุติธรรม